

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Sžf/61/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5011201169                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.04.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ida Hanzelová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:5011201169.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Blažej Janovec, miesto podnikania K. Krčméryho 2152/25, 034 01 Ružomberok, zastúpeného JUDr. Matejom Okálým, so sídlom Hviezdoslavova 7, 052 11 Spišská Nová Ves, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/228/17621-109192/2011/993202-r zo dňa 14. októbra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/101/2011-40 zo dňa 6. júna 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/101/2011-40 zo dňa 6. júna 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“, príp. „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia vyššie uvedeného rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, právneho predchodcu žalovaného, ako i zrušenia prvostupňového rozhodnutia, dodatočného platobného výmeru vydaného Daňovým úradom Ružomberok (ďalej aj „správca dane“) č. 661/230/29049/11/Kr-X/229 zo dňa 20.07.2011, ktorým správca dane na základe výsledkov daňovej kontroly podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzických osôb (ďalej len „daň z príjmov“) za zdaňovacie obdobie roka 2009 v sume 7 344,75 Eur.

Žalobcom napádaným dôvodom dorubenia rozdielu dane z príjmov bolo zvýšenie priznaného základu dane v súlade s § 2 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení účinnom do 31.12.2009 (ďalej len „zákon o dani z príjmov“) o sumu 4 047,50 Eur predstavujúcu úhradu faktúry č. 20090064 vystavenej žalobcom dňa 31.12.2009 odberateľovi SYNOT ARCADE s.r.o., Poprad za výkon služieb podľa mandátnej zmluvy č. 17/07 za mesiac december 2009 a o sumu 5 148,14 Eur predstavujúcu

čiastočnú úhradu faktúry č. 20090055 vystavenej žalobcom dňa 31.12.2009 tomu istému odberateľovi za výkon služieb na základe vyššie uvedenej mandátnej zmluvy za mesiace október a november 2009. Podľa záznamov v knihe objednávok žalobcu suma 4 047,50 Eur na základe faktúry č. 20090064 bola žalobcovi uhradená dňa 23.12.2009 a suma 5 148,14 Eur na základe faktúry č. 20090055 mu bola uhradená dňa 15.12.2009, avšak zaúčtovanie úhrad uvedených faktúr sa v peňažnom denníku žalobcu nenachádzalo a uvedené úhrady žalobca nemal zahrnuté v daňovom základe pre výpočet jeho daňovej povinnosti za kontrolované zdaňovacie obdobie.

Krajský súd na základe hmotnoprávneho a procesného charakteru námietok obsiahnutých v žalobe vymedzil rozsah prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí na preverenie dostatočnosti zistenia skutkového stavu potrebného na určenie daňovej povinnosti, na preverenie dodržania zásady zákonnosti v spojení s dodržaním práv a právom chránených záujmov žalobcu v daňovom konaní ako i na preverenie vecnej správnosti aplikácie zákonnej normy na správcom dane zistený skutkový stav.

Podľa prvostupňového súdu daňové orgány oboch stupňov postupovali správne, keď vychádzali z faktúr, z ktorých je nesporné, že boli vystavené zo strany žalobcu a to konkrétne faktúra č. 20090055 na sumu 14 332,26 Eur a tiež faktúra č. 20090064 na sumu 4 047,49 Eur vo vzťahu k spoločnosti SYNOT ARCADE, s.r.o., Poprad, pričom bolo preukázané, že tieto do daňového spisu v rámci daňovej kontroly doložil samotný žalobca, takže námietka žalobcu, že správca dane ani nedisponuje faktúrou č. 20090055, ktorá znie na sumu 14 332,26 Eur, je nepravdivá. Táto sa nachádza v administratívnom spise žalovaného správneho orgánu a nie je ručne dopisovaná, je vo forme tlačeneho písma, ako uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Vo vzťahu k tejto faktúre č. 20090055 bola dopočítaná len suma 5 148,15 Eur, ktorá mala byť podľa knihy pohľadávok uhradená dňa 15.12.2009, nakoľko táto v príjmoch žalobcu zúčtovaná nebola. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že správca dane pri výkone daňovej kontroly vychádzal z dokladov, ktoré predložil ku kontrole samotný žalobca, vychádzal z knihy pohľadávok, kde obidve faktúry boli riadne zaevidované a je v nich uvedený aj dátum úhrady, aj z prehľadu tržieb a následných odvodov tržieb spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o.. Malo ísť o tržby z prevádzky technických zariadení, výherných prístrojov a interaktívnych videoterminálov dosiahnutých prevádzkou herní v Ružomberku, v Liptovskom Mikuláši a v Liptovskom Hrádku a podielov z tržieb z interaktívnych videoterminálov z prevádzok Prameň Ružomberok, Arena Ružomberok a Jama Východná. Na základe tohto prehľadu bol potom vypracovaný prehľad odvodu tržieb z jednotlivých herní a prevádzok za každý mesiac, v ktorom tiež boli vyšpecifikované a uvedené príslušné faktúry, vystavené žalobcom za jednotlivé mesiace, pričom bolo z neho zrejmé, že faktúra č. 20090064 a č. 20090055 boli vystavené žalobcom opodstatnene a čiastky na nich uvedené zodpovedali tržbám za mesiace október, november a december 2009 tak, ako tieto boli uvedené v prehľade tržieb predloženom žalobcom. Faktúry vystavené žalobcom pre spoločnosť SYNOT ARCADE s.r.o. boli uhrádzané odpočtom z odvodu tržieb pre túto spoločnosť a boli aj uhradené. Na podporu tohto tvrdenia súd poukázal na to, že v administratívnom spise sa nachádza aj tzv. jednostranný zápočet pohľadávok podľa § 358 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorý bol vypracovaný firmou SYNOT ARCADE s.r.o. dňa 30.12.2009 vo vzťahu k žalobcovi, na základe ktorého bola pohľadávka žalobcu voči SYNOT ARCADE s.r.o. vyplývajúca z faktúry č. 20090055 vo výške 14 332,26 Eur predstavujúca tržby z interaktívnych videoterminálov za mesiac október 2009 vo výške 9 184,10 Eur a za mesiac november 2009 vo výške 5 148,16 Eur jednostranne započítaná. Spoločnosť SYNOT ARCADE s.r.o. v oznámení o zápočte pohľadávok uviedla, že faktúry sú na základe uvedeného zápočtu uhradené a zároveň žalobcu upozornila, aby si preniesol zápočet do svojho účtovníctva. Krajský súd poukázal aj na výpoveď právnej zástupkyne žalobcu získanú na výsluchu v rámci daňovej kontroly, zachytenú v zápisnici z ústneho pojednávania č. 661/320/7662/2011/Tr zo dňa 14.3.2011, ktorá potvrdila, že všetky vystavené faktúry a evidované v knihe pohľadávok v roku 2009 boli v tomto roku aj uhradené a žalobca žiadne pohľadávky k 31.12.2009 neevidoval. V tejto súvislosti prvostupňový súd konštatoval správnosť postupu správcu dane a žalovaného, keď zoberali do úvahy pri hodnotení dôkazov aj skutočnosť získanú uvedeným výsluchom.

Krajský súd námietku žalobcu o neexistencii záväzkového vzťahu žalobcu a spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o. (z dôvodu žalobcom tvrdenej skončenia mandátnej zmluvy č. 17/07 dňa 31.10.2009) vyhodnotil ako účelovú, nakoľko dokazovaním bolo preukázané, že žalobca aj po tomto dátume odvádzal tržby na účet spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o. Uvedená skutočnosť vyplývala priamo z prehľadu

tržieb predloženého samotným žalobcom, nachádzajúcom sa v administratívnom spise. Podľa krajského súdu žalovaný taktiež správne vyhodnotil námietku žalobcu o vystavení predmetných faktúr spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o. Q. C. - bolo teda na žalobcovi, ak predmetné faktúry boli súčasne vystavené iným daňovým subjektom, účtujúcim o nich v účtovníctve, t.j. v účtovníctve Q. C., ako tvrdí žalobca, aby vykonal vo svojom účtovníctve opravu v súlade s § 7 a § 8 zák. č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov. Takúto opravu vo svojom účtovníctve žalobca nerealizoval.

Podľa názoru krajského súdu žalobcom navrhovaný výsluch konateľa spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o. možno ako dôkaz považovať za nadbytočný vzhľadom na vykonané dokazovanie zo strany správca dane, keď správca dane a následne aj žalovaný správny orgán mal dostatok podkladov pre dané rozhodnutie a teda pre vyrubenie rozdielu dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2009.

Krajský súd po vykonaní súdneho prieskumu postupu žalovaného a prvostupňového správneho orgánu ako i zákonnosti napádaných rozhodnutí prijal záver, že z listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobcom a z vykonaného dokazovania boli dostatočne preukázané skutočnosti oprávnenosti vystavených faktúr a aj ich úhrady zo strany SYNOT ARCADE s.r.o. žalobcovi. Preto s poukazom na § 2 písm. b) a písm. h), § 3 ods. 1, § 17 ods. 2 písm. b) zákona o dani z príjmov boli podľa prvostupňového súdu vyššie špecifikované sumy vyplývajúce z predmetných faktúr zahrnuté do príjmov žalobcu opodstatnené. Krajský súd taktiež citujúc § 2 ods. 1 až 3, § 15 ods. 1 a ods. 5 a § 29 ods. 1, 2 a ods. 8 zákona o správe daní konštatoval, že žalovaný správny orgán postupoval zákonným spôsobom a v súlade so zásadami daňového konania, za zachovania práv žalobcu, dostatočne zistil skutkový stav, na základe ktorého v súlade so zákonom o dani z príjmov zvýšil základ dane o zistený príjem plynúci zo sporných faktúr. Žalovaný sa taktiež podľa názoru krajského súdu zaoberal všetkými námietkami žalobcu vznesenými počas daňového konania a v odvolaní a tieto správne vyhodnotil. Otázku žalobcom namietanej duplicity prijatej dane a z toho plynúceho bezdôvodného obohatenia na strane daňových orgánov krajský súd považoval za irelevantnú vzhľadom na uvedené skutočnosti a na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že podľa § 250k ods. 1 OSP neúspešnej žalobcovi uplatnené právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania.

Podľa názoru žalobcu krajský súd pri preskúvaní druhostupňového správneho rozhodnutia a postupu žalovaného pred jeho vydaním sa priklonil len na stranu žalovaného. Žalobca zároveň krajskému súdu vytýka, že sa vôbec nezaoberal námietkami žalobcu, ktorými sú nedostatočnosť, zmätočnosť a hlavne nezákonnosť odôvodnenia druhostupňového správneho rozhodnutia vydaného žalovaným, pričom tieto námietky žalobca podrobnejšie v odvolaní proti rozsudku nekonkretizoval.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil bez priznania náhrady trov konania žalobcovi, pričom sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 11.04.2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada,

aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 1a písm. c) zákona o správe daní správou daní evidencia a registrácia daňových subjektov a ich vyhľadávanie, overovanie podkladov potrebných na správne a úplné zistenie dane, daňové konanie, daňová kontrola, evidovanie daní a preddavkov vrátane vysporiadania daňových preplatiek a daňových nedoplatkov, daňové exekučné konanie a ďalšie činnosti správcu dane a iných orgánov podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o správe daní daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona, alebo kontrola uplatnenia daňového bonusu podľa osobitného zákona, alebo kontrola použitia tovaru oslobodeného od dane podľa osobitných zákonov.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o správe daní daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo a) na predloženie služobného preukazu zamestnancom správcu dane a písomného poverenia zamestnanca správcu dane na výkon daňovej kontroly, b) byť prítomný na rokovaní so svojimi zamestnancami, c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety, d) nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou vykonávanou u kontrolovaného daňového subjektu, e) klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní, f) vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim, g) nahliadnuť do zapožičaných dokladov u správcu dane v jeho obvyklej úradnej dobe.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o správe daní kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti: a) umožniť poverenému zamestnancovi správcu dane vykonať daňovú kontrolu, b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly, c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou, d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady v písomnej forme alebo v technickej forme vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo

písomné vysvetlenia, e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety, f) umožňovať vstup do sídla kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom, g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu alebo poskytnúť výpisy, prípadne kópie (§ 14 ods. 3).

Z ustanovení § 29 ods. 1 a ods. 2 zákona o správe daní vyplýva, že dokazovanie vedie správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zákona o správe daní ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 2 písm. b) zákona o dani z príjmov predmetom dane sa na účely tohto zákona rozumie príjem (výnos) z činnosti daňovníka a z nakladania s majetkom daňovníka okrem osobitne vymedzeného predmetu dane podľa § 12.

Podľa § 2 písm. h) zákona o dani z príjmov zdaniteľným príjmom sa na účely tohto zákona rozumie príjem, ktorý je predmetom dane a nie je oslobodený od dane podľa tohto zákona ani medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov predmetom dane sú aj príjmy z podnikania, z inej samostatne zárobkovej činnosti a z prenájmu.

Podľa § 17 ods. 1 písm. a) zákona o dani z príjmov pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty sa vychádza u daňovníka účtujúceho v sústave jednoduchého účtovníctva alebo u daňovníka, ktorý vedie evidenciu podľa § 6 ods. 10 alebo ods. 11 alebo 14, z rozdielu medzi príjmami a výdavkami,

Podľa § 17 ods. 2 písm. b) zákona o dani z príjmov výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa zvýši o sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa tohto zákona sú zahrňované do základu dane.

Podľa § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o účtovníctve“) účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi. Účtovanie účtovných prípadov v účtovných knihách vykoná účtovná jednotka účtovným zápisom iba na základe účtovných dokladov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o účtovníctve účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o účtovníctve účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov.

Podľa § 34 ods. 1 až ods. 4 zákona o účtovníctve („Oprava účtovného záznamu“), ak účtovná jednotka

zistí, že niektorý účtovný záznam jej účtovníctva je neúplný, nepreukázateľný, nesprávny alebo nezrozumiteľný, je povinná vykonať bez zbytočného odkladu jeho opravu spôsobom podľa odseku 2. Oprava sa musí vykonať tak, aby bolo možné určiť zodpovednú osobu, ktorá vykonala príslušnú opravu, deň jej vykonania a obsah opravovaného účtovného záznamu pred opravou aj po oprave. Oprava v účtovnom zázname nesmie viesť k neúplnosti, nepreukázateľnosti, nesprávnosti, nezrozumiteľnosti alebo neprehľadnosti účtovníctva. Na opravu účtovného zápisu treba vždy vyhotoviť účtovný doklad. Deň v účtovnom zázname treba zaznamenať s takou presnosťou, aby neistota v určení času nemala za následok neistotu v určení obsahu účtovných prípadov.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu ako i s výsledkami dokazovania vykonaného daňovými orgánmi konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého súdneho rozhodnutia zaoberajúceho sa všetkými námietkami žalobcu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledujúce dôvody.

Predmetom súdneho prieskumu bolo zistiť, či správca dane a žalovaný správne vyhodnotili zistený skutkový stav potrebný na určenie daňovej povinnosti žalobcu, správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona o dani z príjmov a vysporiadali sa so všetkými návrhmi a námietkami žalobcu predkladanými v priebehu daňovej kontroly a následného daňového konania oboch stupňov.

Odvolaním proti rozsudku krajského súdu žalobca tento napáda len všeobecným tvrdením o stranení žalovanému súdom a nezaobieraním sa námietkami žalobcu, ktoré taktiež nekonkretizoval - namietanie nedostatočnosti, zmätočnosti a nezákonnosti odôvodnenia druhostupňového správneho rozhodnutia odvolací súd považuje za všeobecné, ničím nepodložené tvrdenia. Napriek uvedenému odvolací súd zhodnotil postup krajského súdu a správnych orgánov s prihliadnutím na tvrdenia žalobcu predkladané už v priebehu daňovej kontroly až po dôvody uvádzané v žalobe.

Proti zaradeniu peňažných plnení od žalobcovho odberateľa SYNOT ARCADE s.r.o. (na základe sporných faktúr č. 20090055 a č. 20090064) do základu ovplyvňujúceho výšku dane z príjmov žalobcu z podnikania, žalobca argumentoval nasledovnými tvrdeniami:

- uvedené faktúry odberateľovi SYNOT ARCADE s.r.o. nevystavil žalobca, ale za služby poskytnuté v mesiacoch október až december 2009 vyššie uvedenému odberateľovi fakturovala Q. C. faktúrami č. 2009022 v sume 4 047,49 eura a č. 2009021 v sume 5 148,15 eura. Kópie týchto faktúr zaslal žalobca správcovi dane spolu s jeho vyjadrením k ústnemu pojednávaniu zo dňa 07.06.2011 (č. l. 25/79 až 25/83 administratívneho spisu),
- mandátna zmluva č. 17/07 uzavretá medzi žalobcom a odberateľom SYNOT ARCADE s.r.o., na základe ktorej mali byť žalobcom fakturované služby za mesiace október až december 2009 faktúrami č. 20090055 a č. 20090064, zanikla dňa 31.10.2009,
- odo dňa 01.11.2009 mala platiť nová mandátna zmluva uzavretá medzi Q. C. a odberateľom SYNOT ARCADE s.r.o., na základe ktorej boli Q. C. vystavené žalobcom tvrdené faktúry č. 2009022 a č. 2009021,
- správca dane a žalovaný si podľa žalobcu mali vyššie uvedené skutočnosti overiť u odberateľa SYNOT ARCADE s.r.o.

Odvolaciemu súdu z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že zistenia správcu dane vo vzťahu k sporným faktúram č. 20090055 a č. 20090064 vystaveným žalobcom možno zjednodušene zhrnúť do nasledovných faktov:

- v účtovných dokladoch predložených žalobcom boli vyššie uvedené faktúry zaevidované ako vystavené žalobcom pre odberateľa SYNOT ARCADE s.r.o. za výkon služieb za mesiace október, november a december 2009, boli zaevidované v knihe pohľadávok, v ktorej bola zároveň evidovaná ich úhrada (15.12.2009 a 23.12.2009),
- úhrada sporných faktúr bola potvrdená v priebehu výkonu daňovej kontroly na ústnom konaní dňa 14.03.2011 pani G. E., konateľkou obchodnej spoločnosti GARDEN GROUP s.r.o. splnomocnenej na zastupovanie žalobcu (podľa obsahu odpovedí a podpisov osoby vystavujúcej faktúry v mene žalobcu, aj osoba znala účtovných pomerov žalobcu). Na otázku správcu dane, či všetky faktúry vystavené a

evidované v knihe pohľadávok v roku 2009 boli v roku 2009 aj uhradené, vypovedala, že „k 31.12.2009 sa vykonala uzávierka a tržby boli zúčtované v roku 2009, takže k 31.12.2009 firma neevidovala žiadne pohľadávky.“

- žalobca predložil správcovi dane zápočet pohľadávok vypracovaný spoločnosťou SYNOT ARCADE s.r.o. zo dňa 30.12.2009, podľa ktorého pohľadávka na základe faktúry č. 20090055 vo výške 14.332,26 Eur predstavujúca tržby z interaktívnych videoterminálov za mesiac október 2009 vo výške 9 184,10 Eur a za mesiac november 2009 vo výške 5.148,16 Eur bola jednostranne započítaná. Na tomto doklade o zápočte zároveň uvedená obchodná spoločnosť upozornila žalobcu, že faktúra je týmto zápočtom uhradená a požiadala žalobcu, aby zápočet premietol do svojho účtovníctva s dátumom 30.12.2009,
- správca dane na základe účtovných záznamov žalobcu zostavil prehľad tržieb jednotlivých herní a prevádzok, pričom tieto údaje boli porovnané a korešpondovali s evidenciou štátneho dozoru Daňového úradu Liptovský Mikuláš. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že sporné faktúry č. 20090055 a č. 20090064 boli žalobcom vystavené opodstatnene, nakoľko čiastky na nich uvedené zodpovedali tržbám za mesiace október až december 2009 tak, ako boli uvedené v prehľade tržieb predloženom žalobcom.
- všetky faktúry vystavené žalobcom pre spoločnosť SYNOT ARCADE s.r.o. boli uhrádzané odpočtom z odvodu tržieb pre túto spoločnosť a preto boli uhradené,
- žalobca odvádzal tržby na účet obchodnej spoločnosti SYNOT ARCADE s.r.o. aj po 31.10.2009, kedy už podľa tvrdenia žalobcu nemala platiť mandátna zmluva uzavretá medzi nimi pod č. 17/07, na základe ktorej sa fakturované služby poskytovali,
- žalobca na výzvu správcu dane predmetnú mandátnu zmluvu č. 17/07 nepredložil.

Odvolací súd k výsledkom dokazovania dodáva, že žalobca nepodal žiadne vierohodné vysvetlenie, z akého dôvodu nebola v jeho účtovných záznamoch, ktorými sú podľa § 4 ods. 6 zákona o účtovníctve aj účtovné doklady, účtovné zápisy, účtovné knihy, vykonaná ich oprava postupom podľa ustanovenia § 34 zákona o účtovníctve, ktorá by preukázateľným, pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom zaznamenávala stornovanie, resp. nerealizovanie účtovaných sporných prípadov.

Taktiež žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie, že ním fakturované služby za mesiace október až december 2009 odberateľovi SYNOT ARCADE s.r.o. boli poskytnuté Q. C.. Z kópií faktúr č. 2009022 a č. 2009021 vystavených ním tvrdenou osobou taká skutočnosť nevyplyva, pričom tieto faktúry nepôsobia presvedčivo. To možno konštatovať obzvlášť v spojení so skutočnosťou, že žalobca na výzvu správcu dane nepredložil mandátnu zmluvu č. 17/07, nepredložil dôkaz o jej zániku a taktiež nepredložil mandátnu zmluvu uzavretú s účinnosťou od 01.11.2009 medzi Q. C. a odberateľom SYNOT ARCADE s.r.o., ktorá bola, podľa jeho vyjadrenia k protokolu o výsledku daňovej kontroly zo dňa 22.06.2011 (č. l. 29/106 administratívneho spisu), titulom na plnenie ním namietaných služieb Q. C.. Presvedčivosť uvedených faktúr č. 2009022 a č. 2009021 ako hodnoverného dôkazu nepodporuje ani detail na nich uvedený, a síce sprievodný text o ich vystavení za výkon služieb podľa mandátnej zmluvy č. 17/07.

Žalobca tvrdil opak toho, čo správca dane zistil vykonaným dokazovaním z listinných dôkazov predložených žalobcom ako i z výsledkov doplneného dokazovania, a teda bolo jeho povinnosťou svoje tvrdenie presvedčivým spôsobom preukázať, keďže za zistených skutkových okolností dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu (§ 29 ods. 8 zákona o správe daní).

Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úloha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už správca dane získal v rámci správy daní, napr. v rámci výkonu daňovej kontroly a v priebehu daňového konania.

Na základe obsahu administratívneho spisu a výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd po

prieskume zákonnosti napádaných rozhodnutí a procesných postupov predchádzajúcich ich vydaniu konštatuje, že záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o dani z príjmov. Správca dane a žalovaný aplikovali zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní rešpektujúc ich povinnosť dbať, aby skutočností rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, pričom spolupracovali so žalobcom a zároveň dbali na zachovávanie jeho práv a právom chránených záujmov ako i na dodržanie jeho procesných práv zabezpečením mu možnosti vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, hoci samotný žalobca na jeho predvolanie na ústne pojednávanie, kedy správca dane považoval jeho účasť za nevyhnutnú, zaslal vyjadrenie, že nie je povinný zúčastniť sa ústneho pojednávania z dôvodu udelenia generálnej plnej moci svojmu zástupcovi pre výkon daňovej kontroly a následného daňového konania (č. l. 20/63 administratívneho spisu).

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí súdu a daňových orgánov v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné a preto rozhodol podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.